

At arbejde for det fælles bedste

4. april (EIRNS) – I anledning af den hellige uge og påsken skrev statsmand Lyndon LaRouche mere end én gang om hele menneskeheden mission. Den 29. marts 2002 behandlede han det i sit essay: "Påske, en tid til refleksion", et væsentligt værk der begynder med spørgsmålet: "Nu, i en tid med store trusler... hvordan skal mennesker i hele verden, uanset religiøst tilhørsforhold, se de ledende udviklinger i disse dage"? Hvad skal vi gøre? Efter grundige betragtninger skrev han: "For at opsummere den pointe, der skal understreges ved denne lejlighed, overvej det følgende:

"Læren om sjælens udødelighed har en rig historie, fra Platons sokratiske dialoger, gennem rollen af den samme platoniske forestilling om begrebet agapē, som det sammenfattende udtrykkes af Paulus i det Første Korintherbrev, 13', samt gennemsyrrer Johannesevangeliet. Det er et begreb, der i den amerikanske forfatning oversættes som fremme af den nuværende og fremtidige generationers generelle velfærd, og i øvrigt forestillingen om at gøre godt i tjeneste for det fælles bedste".

https://larouchepub.com/pr_lar/2002/020329easter_reflect.html

I dag vinder hans ord genklang. Detaljerne om de "store trusler" han talte om, hvilket betyder kriser af enhver art – økonomisk, kulturel, krigsførelse – er blevet forværret i de mellemliggende år til den aktuelle tilstand med pandemi og hungersnød. Se blot på størrelsen af fødevare- og landbrugskrisen.

For et år siden april modtog FN's Sikkerhedsråd en briefing om den globale sultsituation fra direktør for verdensfødevareprogrammet, David Beasley, der fortalte

diplomaterne, at medmindre der blev truffet nødforanstaltninger, ville verden blive vidne til en "hungersnød af bibelske dimensioner". Det er præcis, hvad der skete. Se på de 10 nationer, som Beasley udpegede ved denne FN-briefing i 2020: Yemen, Syrien, Etiopien, Den demokratiske republik Congo, Nigeria (det nordlige), Sydsudan, Sudan, Afghanistan, Haiti, Venezuela. Det samlede antal mennesker, som har stort behov for mad i disse kombinerede områder lige nu, ligger tæt på 120 millioner, ifølge "Hunger Hotspots"-rapporten fra WFP's og FN's fødevare- og landbrugsorganisation d.23. marts 2021. Det er faktisk så slemt, at der er mennesker i disse 10 nationer plus yderligere 20 nationer, som alle mangler mad i en sådan grad, at op til 34 millioner mennesker er på sultegrænsen i de kommende uger.

(<https://www.wfp.org/publications/hunger-hotspots-fao-wfp-early-warnings-acute-food-insecurity-march-july-2021-outlook>)

Samtidig presses madproducenterne til masselukning. Landmænd i verdens fødevarebælter med den højeste produktivitet befinder sig under umulige forhold med lave priser, og grønne diktater, der, medmindre de bliver rettet, vil resultere i omfattende fødevaremangel. Langfredag, den 2. april, protesterede tusinder af landmænd i Paris' hovedstadsområde, efter at landbrugsdemonstrationer i øvrigt fandt sted i Lyon og andre steder i ugerne før. I Tyskland protesterede landmændene også i februar og marts i Berlin, München og mange andre større byer, herunder med aktioner ved udpegede regeringskontorer samt med traktorer på gaderne. I Indien fortsætter landbrugsprotester på den femte måned...

Men hvem handler for det gode? Hvem ved overhovedet, at disse uhørte, desperate situationer endog eksisterer? Det er det samme med selve COVID-19-pandemien. Selvom det meste af verden, med stor sorg og tab, nu er fuldt vidende om indvirkningen af COVID-19, hvem råber op om sådanne grundlæggende faktorer for sundhedssikkerhed, såsom at skaffe elektricitet og rent vand i Afrika, at stoppe nedlæggelsen af

hospitaller hvor som helst og at bygge mere sundhedsinfrastruktur som nødforanstaltninger overalt? Bryd vaccineblokaderne, og gå fuld kraft frem med vaccination og alle folkesundhedstiltag.

Mørklægning af realiteterne og påtvungen ligestilling er nøgleelementer i 'Green New Deal' og 'Great Reset'-operationerne med det formål at demobilisere verden til at acceptere omfattende befolkningsreduktion. Ifølge City of London/Wall Street/Silicon Valley/Big Tech og så videre har man udelukkende lov til at kommentere og bekymre sig om at redde Jorden fra 'global opvarmning'. Intet andet.

Men vi kan bryde denne onde trylleformular. Schiller Instituttets proces med konferencer, publikationer og organisering overalt er afgørende. Udviklingsprogrammerne er essentielle for eksempelvis Sydvestasien og for det nordamerikanske Bælte- og Vejinitiativ, som præsenteret på den internationale konference den 20.-21. marts.

Se på Afrika. For en uge siden udstedte den nigerianske præsident, Muhammadu Buhari, en stærk opfordring til at gå videre med 'Lake Chad Water Transfer Project' – Transaqua-planen – for Tchad Sø-bækken og Centralafrika – et nødvendigt program, der igennem årtier blev kæmpet for af LaRouche-kredse. Buhari mødtes med Tchads præsident, Idriss Déby, den 27. marts. Buharis pressemeddelelse udtalte: "Det er bydende nødvendigt, at der sker vandoverførsel til Tchad Sø fra Congo-bækkenet, så folket kan genoptage deres normale liv".

Detaljer følger om den næste internationale konference i Schiller Instituttet, som er planlagt til den 8. maj, fem uger fra nu af. Helga Zepp LaRouche sagde den 21. marts ved afslutningen af panelet: "Sydvestasien: Omdrejningspunkt for krig, eller fredelig udvikling med Den nye Silkevej", efter en diskussion om britisk geopolitik, at vi har brug for "total udvikling af hele det eurasiske kontinent, inklusive Amerika, inklusive Afrika, så alle opnår en fordel. Men dette skal

lægges frem som en helhed. Jeg tror, at læren fra pandemien og nu hungersnøden er, at vi er nødt til at organisere – og det er, hvad Schiller Instituttet virkelig ønsker at opnå – at vi sætter denne idé om at overvinde underudvikling for alle, for alle nationer, på dagsordenen. Derefter vil man se, at det vil være fordelagtigt, selv for USA, for hvem det største problem naturligvis er det militær-industrielle kompleks. Men de kunne forandre sig; de kunne omstille sig og producere nogle nyttige ting.

”Så jeg tænker, at vi skal have en verdensomspændende mobilisering for at få en ny økonomisk orden, og planen herfor er Verdenslandbroen. På den måde overvinder man geopolitik”.